

Вінниця прощається з трьома Героями-захисниками України

Сьогодні, 12 березня, у Вінниці відбудуться церемонії прощання з трьома захисниками України. Сергій Гулеватий, Олександр Денисюк та Володимир Бондар віддали свої життя, боронячи незалежність та суверенітет нашої держави. Містяни матимуть можливість віддати шану полеглим Героям, які назавжди залишаться в пам'яті як приклад мужності та відданості Батьківщині.

Сергій Гулеватий: відданий педагог і захисник України

Сергій Гулеватий приєднався до захисту України влітку минулого року, служачи майстром групи технічного забезпечення у відділі інженерної підтримки 1-го прикордонного загону Державної прикордонної служби. Він брав участь у боях на Харківщині, де під час виконання бойового завдання поблизу Чугуєва отримав важке поранення. Після майже 60 днів у комі, 6 березня Сергій помер у віці 38 років.

Народився Сергій Гулеватий 25 червня 1986 року у Вінниці. Навчався у 3-й загальноосвітньої середньої школи, а по її закінченню — у Вінницькому фаховому коледжі будівництва, архітектури та дизайну КНУБА за спеціальністю «Будівництво та експлуатація міських шляхів сполучення». Після випуску понад десятиліття віддав роботі у рідній альма-матер на посаді майстра виробничого навчання.

«Сергій був багатогранною особистістю, професіоналом із великої літери. За світлий розум та вміння доступно пояснити усі тонкощі предмета його поважали як учні, так і колеги, — розповідає сестра Небесного Воїна Галина. — Про Сергія гарно відгукуються і побратими, з якими виборював незалежність України. Кажуть, що таких людей небагато, їм дуже його не вистачає, ятрить душу невимовна туга»

Вдома на Захисника чекали мати, батько, сестра та численні друзі.

Церемонія прощання з Сергієм Гулеватим розпочнеться сьогодні о 10.00 за адресою: вул. С. Петлюри, 19. Рідні просять зустріти та провести воїна живим коридором (початок о 9.30). Чин поховання відбудеться об 11.00 на Алеї Слави Сабарівського кладовища.

У війську був на своєму місці, воював та навчав молодих — Олександр Денисюк

Олександра Денисюка змінити мирну інженерну професію на військову спонукала повномасштабне вторгнення російських загарбників. Долучився до Збройних сил України торік навесні. Воював із позивним «Грибник» у 57-й окремій мотопіхотній бригаді імені отамана Костя Гордієнка. Виконував військові завдання в батальйоні безпілотних систем. Був майстром із оснащення вибухівкою ударних БПЛА. Боронив Батьківщину від ворога на Харківщині. Під час одного з таких боїв 18 лютого поблизу селища Вільча Чугуївського району отримав украй важке поранення внаслідок ураження пункту дистанційного пілотування ворожим FPV-дронем. Серце воїна зупинилося 7 березня. Йому було 43 роки.

«У війську Олександр був на своєму місці. Його досвід, здобутий у пекельних боях, став неоціненним для молодих побратимів. Він їх навчав, направляв та оберігав. За це користувався заслуженою повагою. Командування навіть посприяло у тому, щоб новорічні свята Олександр провів у відпустці разом із рідними — мною та донечкою. Це були найщасливіші моменти, — розповідає дружина

Небесного Воїна Ганна. — А у той найстрашніший у нашому житті — 18 лютого, побратими зробили все, щоб винести Олександра із бою. Реанімували після 8-хвилинної зупинки серця у польових умовах, далі до справи його порятунку взялися харківські, а згодом – столичні лікарі, втім, на жаль, поранення виявилось несумісним із життям.»

Народився Олександр Денисюк у Вінниці 18 червня 1981 року у Вінниці. Після закінчення 1-ї загальноосвітньої середньої школи здобув освіту у Вінницькому торговельно-економічному інституті КНТЕУ за спеціальністю «Економічна кібернетика». Там і залишився працювати, роботі у виші віддав 8 років свого життя. Був слюсарем-електромеханіком, а згодом обійняв посаду інженера АГЧ. Пізніше у його трудовій біографії з'явилися також Вінницький завод «ВІНТАР» та ПрАТ «Вінницький дослідний завод».

«Олександр любив життя. Цінував час, проведений із родиною, донькою. А на дозвіллі захоплювався тихим полюванням — був вправним грибником та рибалкою, — каже дружина Героя Ганна. — Коли розпочалось повномасштабне вторгнення, він одразу сказав, що піде захищати Батьківщину, бо інакше не зможе дивитися у вічі своїй дитині». На Олександра із війни також чекали батьки та молодший брат.

Церемонія прощання із Олександром Денисюком розпочнеться сьогодні о 13.00 у стінах Спасо-Преображенського собору. Далі траурний кортеж зробить почесне коло мікрорайоном Сабарів (початок о 14.30). Поховають воїна о 15.00 на Алеї Слави Сабарівського кладовища.

Двічі добровольцем став у лави ЗСУ — Володимир Бондар

Володимир Бондар пішов на фронт на початку повномасштабного російського вторгнення за власним покликом. Спершу воював гранатометником у штурмовому батальйоні «Айдар». Тоді ж отримав важке осколкове поранення, що призвело до групи інвалідності. Проте це не зупинило воїна. Він зробив усе, щоб повернутися у лави Збройних сил України. Тож уже з січня 2025 року боронив Батьківщину у складі 59-ї окремої штурмової бригади на посаді стрільця. Свій останній бій прийняв 5 березня на покровському напрямку. Володимирі навічно залишилося 48 років.

**БОНДАР ВОЛОДИМИР
ГЕННАДІЙОВИЧ**

«Володимир був двічі добровольцем. Він просто не міг перебувати осторонь, коли в країні триває війна, гинуть військові та цивільні. Попри біль, який відчував після поранення та контузії, не міг собі дозволити спокійно на це дивитися. Жодні вмовляння не могли вплинути на його бажання захищати Батьківщину», – говорить мати полеглого воїна Тетяна Миколаївна.

Народився Володимир Геннадійович 15 березня 1976 року в Молдові. Втім, коли був у 6-літньому віці, родина переїхала до Вінниці. Тут закінчив 18-ту загальноосвітню середню школу, здобув освіту в ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище». Відслужив в армії, а повернувшись до цивільного життя, свого часу працював у сфері пасажирських перевезень та на будівництві.

«Володимир не мав власних сім'ї та дітей, тож усю свою любов віддавав двом племінникам, радість спілкування з якими подарувала сестричка. Він обожнював із ними розбиратися в комп'ютерах, запускати моделі літаків, – розповідає мати Героя. – Був дуже добрим, допомагав мені в усьому.»

Церемонія прощання з Володимиром Бондарем відбудеться сьогодні о 13.00 — за адресою: вул. А. Первозванного, 80 та о 14.00 — у стінах Спасо-Преображенського кафедрального собору. Поховають воїна о 15.00 на Алеї Слави Сабарівського кладовища.

Щирі співчуття рідним та близьким. Вічна пам'ять та слава Героям!